

Awans Pana Franciszka Batorego na stopień porucznika

Awans Pana Franciszka Batorego na stopień porucznika

W dniu 15 sierpnia, w Święto Wojska Polskiego, w Kolbuszowej odbyła się uroczystość wręczenia aktu mianowania Pana Franciszka Batorego na stopień porucznika.

Akt mianowania, w imieniu Ministra Obrony Narodowej, wręczył Szef Ośrodka Zamiejscowego w Rzeszowie Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji, płk Artur Chapski, w asyście Szefa Wojskowego Centrum Rekrutacji w Mielcu, ppłk. Witolda Witkowskiego oraz Burmistrza Kolbuszowej Grzegorza Romaniuka.

W uroczystości uczestniczyli przedstawiciele Wojska Polskiego, służb mundurowych, parlamentu, samorządu, instytucji oraz rodzina Pana Franciszka. Obecni byli, m.in.: Zbigniew Chmielewicz Poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Józef Kardys Starosta Kolbuszowski, Grzegorz Romaniuk Burmistrz Kolbuszowej, Hubert Bury Naczelnik Oddziałowego Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa IPN w Rzeszowie, Marcin Wieczerek Komendant Powiatowy PSP w Kolbuszowej, Wojciech Lenart Naczelnik Wydziału Prewencji

Komendy Powiatowej Policji w Kolbuszowej, Grzegorz Starzec Dyrektor Szkoły Podstawowej im. kpt. Józefa Batorego w Weryni, a także żołnierze 3 Podkarpackiej Brygady Obrony Terytorialnej oraz Wojskowego Centrum Rekrutacji.

Pan Franciszek Batory urodził się 23 maja 1929 roku w Weryni. W tym roku skończył 97 lat. Jego życiorys jest mocno związany z historią Kolbuszowszczyzny, działalnością niepodległościową i dramatycznymi losami powojennej Polski.

Franciszek Batory był młodszym bratem Józefa Batorego, członka IV Zarządu Głównego Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość. Józef Batory został zamordowany przez komunistów w 1951 roku. Ojciec Franciszka, Jan Batory, był działaczem Stronnictwa Ludowego. Franciszek Batory od młodych lat angażował się w działalność konspiracyjną. Pomagał rodzinie w prowadzeniu gospodarstwa, a równocześnie działał jako kurier druków konspiracyjnych.

W 1945 roku, niedługo po zakończeniu II wojny światowej, został aresztowany przez władze komunistyczne. W areszcie spędził trzy miesiące. Po odzyskaniu wolności zdał maturę z wyróżnieniem i rozpoczął studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Naukę musiał jednak przerwać z powodu tzw. „złego pochodzenia”.

W 1953 roku Franciszek Batory został wcielony do tzw. Wojskowych Batalionów Pracy. Jego służba wojskowa była związana z pracą w KWK „Generał Zawadzki” w Dąbrowie Górniczej. Był to kolejny trudny etap w jego życiu, naznaczonym doświadczeniami represji i konsekwencjami działalności niepodległościowej rodziny. Jednym z najbardziej bolesnych momentów w życiu Franciszka Batorego był proces IV Zarządu Głównego WiN. W 1950 roku był świadkiem procesu, w którym na śmierć skazano jego brata Józefa Batorego. Józef Batory, żołnierz i działacz niepodległościowy, został zamordowany przez komunistów w 1951 roku.

Po zakończeniu służby wojskowej Franciszek Batory ukończył studia pedagogiczne. Przez wiele lat pracował jako nauczyciel w Kolbuszowej i różnych placówkach oświatowych. Prowadził „żywe lekcje historii”, pielęgnując pamięć o Żołnierzach Wyklętych na podstawie doświadczeń własnej rodziny. Mimo trudnych doświadczeń, represji i rodzinnej tragedii związał swoje życie z edukacją i pracą na rzecz kolejnych pokoleń. Za swoją działalność w 2012 roku został jednym w pierwszych laureatów Nagrody Honorowej IPN „Świadek Historii”.